

For Spiritusindustrien kan opstilles følgende omtrentlige Tal for Aaret 1913:

Procentvis Fortjeneste	paa Sprit	Fabrik 5 pCt.	Mellemandler 10 pCt.	Detailhandler 35 pCt.
—	—	- Akvavit	5 —	15 —
—	—	- Gær	5 —	10 —

For Cigar- og Tobaksindustrien kan anføres nedenstaaende Tabeller:

Cigarernes Detailpris Øre	Detailavance pr. Mille Kr.	Skat pr. Mille Kr.	Fremstillingspris pr. Mille Kr.	Heraf udgør Fabrik- kernes Avance pr. Mille Kr.
12	26,00	10,45	83,55	9,40
18	40,00	28,00	142,00	14,00
26	60,00	38,00	160,00	20,00
30	65,00	64,09	170,91	23,50
35	75,00	75,00	200,00	27,50
40	90,00	103,34	206,66	31,00

For Røgtobakker:

Detailpris pr. kg Kr.	Statsafgift pr. kg Kr.	Detailavance pr. kg Kr.	Fremstillingspris pr. kg Kr.	Heraf Fabrik- kernes Avance pr. kg Kr.
7,50	0,00	1,80	5,70	0,57
20,00	4,50	5,00	10,50	1,05
30,00	10,00	7,50	12,50	1,25
40,00	10,00	10,00	20,00	2,00
56,00	20,00	14,00	22,00	2,20

De anførte tilfældigt valgte Tal vil formentlig give et Indblik i, at den danske Industri ikke kan siges at optræde som »Varefordyrer«. Naar Offentligheden paa Grund af de betydelige Dividender, der i mange Industriselskaber har kunnet udbetales under Krigen, mulig har haft et modsat Indtryk, og har ment, at Pengene er tjente ved ublu Avanceberegning, beror dette paa det Fejlsyn, der har gjort sig gældende, at man forveksler Avancen paa Omsætningen med Avancen paa den arbejdende Kapital, idet det afgørende for en stor Mængde industrielle Virksomheder har været, at Produktionen under Krigen har kunnet forøges i meget betydelig Grad, saa at den samme Aktiekapital er bleven omsat mange Gange og derved har kunnet give det store Udbytte, samtidig med de faste Installationers fuldkomne Udnyttelse.

Den Situation, der foreligger efter Krigen, er nu ikke blot fuld af Vanskeligheder, men ogsaa saa forskelligartet fra Tiden før Krigen, at det vilde være ganske unaturligt at paabyde en Avanceberegning paa Grundlag af samme Forhold som før Krigen. Den i hvert Fald i Sammenligning med de senere Tidens Forhold relative Ensartethed og Ro, der før Krigen karakteriserede de økonomiske Vilkaar, eksisterer ikke mere. Den pekuniære Risiko er mangedoblet, og meget store Vanskeligheder er forbundne med at skønne over, hvilken Avance en Virksomheds forsvarlige Drift i Virkeligheden kræver. Konjunktur-Svingninger, der i Perioder som den nuværende særlig opdrevne ikke vil udeblive, kan berede store Tab, saa meget mere som de endnu herskende Transportvanskeligheder ved Forsyning med Raamaterialer kræver Indkøb paa langt Sigt. Drifts-Indskrænkninger, Standsninger og andre Uregelmæssigheder vil derfor ikke udeblive og kan ganske kuld-kaste enhver Beregning, og det vil ogsaa derfor i en Mængde Tilfælde ikke være muligt for Industrien at nøjes med den samme procentvise Avance som før Krigen, selv om det